

C-212/10. sz. ügy

Logstor ROR Polska sp. z o.o.

kontra

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach [Lengyelország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Adózás – Törkeilleték – 69/335/EGK irányelv – Törkefelhalmozást terhelő közvetett adók – Törketársaság által az ugyanezen társaság nyereségéből részesedésre jogosult személytől felvett hitelre kivetett illeték – Valamely tagállam joga arra, hogy az Európai Unióhoz történő csatlakozása időpontjában már nem hatályos illetéket újra bevezesse”

Az ítélet összefoglalása

Adórendelkezések – Jogszabályok harmonizálása – Törkefelhalmozást terhelő közvetett adók – A törketársaságokra kivetett törkeilleték

(69/335 tanácsi irányelv, 4. cikk, (2) bekezdés és 7. cikk, (2) bekezdés)

A 85/303 irányelvvel módosított, a törkeemelést [helyesen: törkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a törkeilleték kivetéséről történő korábbi lemondása esetén újra bevezeti a társaság nyereségéből részesedésre jogosult hitelező által a törketársaságnak nyújtott hitelre kivetett törkeilletéket.

A „[t]ovábbra is a törkeilleték alá tarthatnak” megfogalmazás, amely az említett 4. cikk (2) bekezdésében szerepel, úgy értelmezendő ugyanis, hogy ahhoz, hogy a tagállamok törkeilletéket vehessenek ki az említett bekezdés hatálya alá tartozó ügyletekre, azoknak nem csupán az 1984. július 1-jén hatályos nemzeti jog szerint kellett illetékkötelesnek lenniük e rendelkezés értelmében véve, hanem ezt követően folyamatosan ilyen illetéket kellett rájuk alkalmazni.

(vö. 37., 40. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. június 16.(*)

„Adózás – Törkeilleték – 69/335/EGK irányelv – Törkefelhalmozást terhelő közvetett adók – Törketársaság által az ugyanezen társaság nyereségéből részesedésre jogosult személytől felvett hitelre kivetett illeték – Valamely tagállam joga arra, hogy az Európai Unióhoz történő

csatlakozása időpontjában már nem hatályos illetéket újra bevezesse”

A C-212/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Lengyelország) a Bírósághoz 2010. május 3-án érkezett, 2010. március 15-ii határozatával terjesztett elő az előtte

a **Logstor ROR Polska sp. z o.o.**

és

a **Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök (előadó), K. Schiemann, C. Toader, A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. április 7-ii tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Logstor ROR Polska sp. z o.o. képviselőjében T. Konik és K. Gil doradcy podatkowi,
- a Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach képviselőjében G. Pasterczyk, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében M. Szpunar, A. Kramarczyk és A. Kraińska, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Afonso és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1985. június 10-ii 85/303/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 156., 23. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 122. o.) módosított, a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-ii 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 11. o.; a továbbiakban: 69/335 irányelv) 4. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a zabrzei (Lengyelország) székhelyű Logstor ROR Polska sp. z o.o. (a továbbiakban: Logstor ROR Polska) és a Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (a katowicei

adóhatóság igazgatója) között a Logstro ROR Polska társasági szerződésének az e társaság tagja által a társaságnak nyújtott kölcsönök általi módosítása alapján kiszabott, a „polgári jogi ügyletek után fizetendő adónak” nevezett illeték megfizetése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 69/335 irányelv első preambulumbekkezdése szerint az irányelv célja a tőke szabad mozgásának mint a belső piac létrehozásához nélkülözhetetlennek tekintett alapvető szabadságnak az előmozdítása. Ennek érdekében, amint az az irányelv hatodiktól nyolcadikig terjedő preambulumbekkezdéseiből kitűnik, a közös piacon kizárólag egyszer alkalmazható, tőkefelhalmozást terhelő egységes adó bevezetésével, valamint az ezen egységes adóval azonos jellemzőkkel rendelkező valamennyi más közvetett adó eltörlésével az irányelv harmonizálni kívánta az Európai Unióban a társaságoknak juttatott vagyoni hozzájárulásra vonatkozó adóztatást.

4 Ennek érdekében az említett irányelv 1–9. cikke „tőkeilletéknek” nevezett, harmonizált illeték kivetését írta elő a tőketársaságoknak juttatott vagyoni hozzájárulásokra.

5 A 69/335 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A következő ügyletek tartoznak a tőkeilleték alá:

[...]

c) egy tőketársaság tőkéjének [helyesen: jegyzett tőkéjének] emelése bármilyen jellegű vagyoni hozzájárulással;

d) egy tőketársaság vagyonának növelése bármilyen jellegű vagyoni hozzájárulással, amely nem a társaság tőkéjéből vagy vagyonából való részesedés ellenében történik, hanem ugyanolyan jogok fejében, mint amilyenekkel a tagok (részvényesek) rendelkeznek, mint például szavazati jogok, nyereségből vagy felszámolás során keletkező többletből való részesedés joga;

[...]”

6 Ugyanezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerint:

„Továbbra is a tőkeilleték alá tartoznak [helyesen: tartozhatnak] a következő ügyletek, amennyiben 1984. július 1-jén 1%-os mértékkel adóztak:

[...]

c) tőketársaság által felvett hitel, ha a hitelező jogosult a társaság nyereségéből részesedni;

d) tőketársaság és tag (részvényes), vagy tőketársaság és tag (részvényes) házastársa, vagy tőketársaság és tag (részvényes) gyermeke, vagy tőketársaság és harmadik fél által együttesen felvett hitel, ha egy tag (részvényes) biztosítékot nyújt, hogy a hitel ugyanazon funkciót tölti be, mint a társaság tőkéjének emelése [helyesen: a tőketársaság által a tagjától (részvényesétől), a tagja (részvényese) házastársától vagy gyermekétől, valamint harmadik személytől, valamely tag (részvényes) által nyújtott biztosíték mellett felvett hitel, amennyiben e hitelek ugyanazt a szerepet töltik be, mint a társaság jegyzett tőkéjének az emelése].

[...]"

7 A 69/335 irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) A 9. cikkben szereplők kivételével a tagállamok mentesítenek minden olyan ügyletet a t?keilleték alól, amely 1984. július 1?jén mentes volt az illeték alól, illetve amely 0,50%-os vagy annál alacsonyabb mértékkel adózott.

A mentességre vonatkoznak azok a feltételek, amelyeket a mentesség megadását, illetve adott esetben a 0,50%-os vagy annál alacsonyabb adó kivetését illet?en az említett id?pontban kellett alkalmazni.

[...]

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett ügyeleteken kívül minden ügyletet mentesíthetnek a t?keilleték alól, vagy azokra legfeljebb 1%-os mérték? egységes kulcsú illetéket vethetnek ki.”

8 A 69/335 irányelvnek az alapügy tényállása megvalósulásának idején hatályos szövegét megállapító 85/303 irányelv második és harmadik preambulumbekkezdése a következ?ket mondta ki:

„mivel a t?keilleték kedvez?tlenül hat a vállalkozások fejl?désére, valamint csoportjaik átszervezésére; mivel e hatások különösen ártalmasak a jelenlegi gazdasági helyzetben, amikor kiemelked? szükség van arra, hogy a beruházások ösztönzése els?bbséget élvezzen;

mivel e célok elérése szempontjából a legjobb megoldás az lenne, ha a t?keilletéket megszüntetnék; mivel viszont azon bevételkiesések, amelyek egy ilyen intézkedés következtében el?állnának, elfogadhatatlanok egyes tagállamok számára; mivel a tagállamoknak ezért lehet?séget kell kapniuk, hogy mentesítsék a t?keilleték alól, vagy adó alá vessék a t?keilleték hatálya alá tartozó ügyletek egészét vagy egy részét, ezt úgy kell értelmezni, hogy egységes adómértéket kell megállapítani egy és ugyanazon tagállamban [helyesen: vagy adó alá vessék a t?keilleték hatálya alá tartozó ügyletek egészét vagy egy részét, egységes adómértéket alkalmazva egy tagállamon belül”.

9 A t?keemelést [helyesen: t?kefelhalmozást] terhel? közvetett adókról szóló, 2008. február 12?i 2008/7/EK tanácsi irányelv (HL L 46., 11. o.) 16. cikke 2009. január 1?jét?l hatályon kívül helyezte a 69/335 irányelvet.

A nemzeti jog

10 A Lengyel Köztársaság 2004. május 1?jén csatlakozott az Európai Unióhoz.

A t?keilletékre vonatkozó, 1984. július 1?jén hatályos szabályozás

11 A t?keilletékr?l szóló, 1975. december 19?i törvény (Dz. U 45. szám, 226. alszám) úgy rendelkezett, hogy a természetes és jogi személyek társaságának alapító okiratait t?keilleték terheli. E t?keilleték tárgyát és mértékét az 1983. május 16?i, 1983. július 1?jén hatályba lép? kormányrendelet (Dz. U. 34. szám, 161. alszám) határozta meg. Az 54. cikkének (5) bekezdése értelmében:

„Jegyzett tőke részének tekintendők a valamely tag vagy részvényes által nyújtott hitelek is, ha a nem visszafizetett hitelek teljes összege a hitelnyújtás napján meghaladta a jegyzett tőke 50%-át.”

12 Ebben az esetben az illeték mértéke a hitel értékének 5%-a.

A tőkeilletékre vonatkozó, 2001. január 1-je és 2004. április 30. között hatályos szabályozás

13 2001. január 1-je és 2004. április 30. között a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó címén ugyanezen ügyleteket terhelte illeték, csökkenő mérték szerint.

14 A polgári jogi ügyletek után fizetendő adóról szóló, 2000. szeptember 9-i törvény (Dz. U. 86. szám, 959. alszám; a továbbiakban: 2000. évi PCC-törvény) 1. cikkének (1) bekezdése a polgári jogi ügyletek után fizetendő adóval terheli a társasági szerződéseket, illetve azok módosításait, amennyiben az utóbbiak ezen adó alapjának módosulását idézik elő.

15 A 2000. évi PCC-törvény 1. cikkének (3) bekezdése szerint:

„A társasági szerződés esetében szerződésmódosításnak minősül:

[...]

4. a tagok (részvényesek) által a társaságnak nyújtott kiegészítő befizetések, hitelek, valamint a tag (részvényes) által a társaságnak ingyenesen juttatott vagyon vagy vagyoni jogok.”

16 A 2000. évi PCC-törvény 7. cikke (1) bekezdésének 9. pontja a hitel összegének függvényében határozta meg a csökkenő illetékmértéket, amely az ügylet értékének 1–0,5%-a között mozgott. Az alapügyben szóban forgó hitelre így a 0,5%-os mérték vonatkozott.

A tőkeilletékre vonatkozó, 2004. május 1-je és 2006. december 31. között hatályos szabályozás

17 A polgári jogi ügyletek után fizetendő adóról szóló törvény módosításáról szóló, 2003. december 19-i törvény (Dz. U. 2004., 6. szám, 42. alszám) módosította a 2000. évi PCC-törvényt, mentesítve ezen adó alól a kétársaságnak a tag vagy részvényes által nyújtott hiteleket. A 2000. évi PCC-törvény 9. cikke 10. pontja h) alpontjának a törvény 2004. május 1-jétől hatályos egységes szerkezetbe foglalt szövegéből (Dz. U. 41. szám, 399. alszám) következő változata értelmében:

„A következő polgári jogi ügyletek mentesek az adó alól:

[...]

10. azon hitelek, amelyeket [...]

h) valamely tag (vagy részvényes) nyújtott a kétársaságnak;

[...]”

A tőkeilletékre vonatkozó, 2007. január 1-je és 2008. december 31. között hatályos szabályozás

18 Az öröklési és ajándékozási illetékről szóló törvény, valamint a polgári jogi ügyletek után fizetendő adóról szóló törvény módosításáról szóló 2006. november 15-i törvény (Dz. U. 222. szám, 1629. alszám; a továbbiakban: 2007. évi PCC-törvény) 2. cikke 9. pontja c) alpontjának harmadik francia bekezdése 2007. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a 2000. évi PCC-törvény 9. cikke 10. pontja h) alpontjának a 2004. május 1-jétől hatályos szövegét, amely a

társaságnak a tag vagy részvényes által nyújtott hitelek mentesítette.

19 E hitelügyletek tehát 2007. évi PCC-törvény 1. cikke (3) bekezdésének 2. pontja értelmében véve a társasági szerződés módosításának minősültek, és e törvény 7. cikke (1) bekezdésének 9. pontja alapján 0,5%-os egységes adókulcs vonatkozott rájuk.

A tkeilletékre vonatkozó, 2009. január 1-jétől hatályos szabályozás

20 A 2008. november 7-i törvény (Dz. U. 209. szám, 1319. alszám) átültette a lengyel jogba a 2008/7 irányelvet, és ugyanezen törvény 9. cikke 10. pontjának i) alpontja alapján a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó alól mentesültek a társaságnak a tagjai vagy részvényesei által nyújtott hitelek.

Az alapeljárás és az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdés

21 2007. július 9-én a Logstor ROR Polska a 2004. szeptember 15-i hitelszerződéshez kapcsolódó módosító záradékot kötött a tagjával, a Logstor Holding A/S-sel, amely alapján a korábban nyújtott hitel összegét 2 600 000 euróval 5 233 000 euróra emelték. 2007. augusztus 14-én a Logstor ROR Polska 8 000 000 PLN-ről szóló másik hitelszerződést kötött ugyanezen taggal.

22 Az említett hitelügyletek időpontjában hatályos lengyel szabályozás értelmében ezen ügyleteket a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó terhelte.

23 A Logstor ROR Polska, mivel úgy vélte, hogy a 69/335 irányelv alapján jogosult volt arra, hogy a szóban forgó ügyletek tekintetében a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó alóli mentességre hivatkozzon, azt kérte az adóhatóságtól, hogy az állapítsa meg az általa befizetett adó teljes összegével megegyező túlfizetés fennállását.

24 E kérelem elutasítását, valamint az ezen elutasítással szemben benyújtott közigazgatási keresetet követően a Logstor ROR Polska a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicachhoz (a gliwicei vajdasági közigazgatási bíróság) fordult.

25 E körülmények között a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Lehet-e teszi-e [a 69/335 irányelv] 4. cikkének (2) bekezdése a tagállamnak azt, hogy a tkeilleték kivetéséről [az Unióhoz való] csatlakozása napján (2004. május 1-jén) történt lemondása esetén 2007. január 1-jétől ismét bevezesse a társaság nyereségéről részesedésre jogosult hitelező által a társaságnak nyújtott hitelre kivetett tkeilletéket?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésről

26 Kérdésével az azt elterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 69/335 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének az alapeljárásbeli jogvitára alkalmazandó szövegét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a tkeilleték kivetéséről történő korábbi lemondása esetén újra bevezeti a társaság nyereségéről részesedésre jogosult hitelező által a társaságnak nyújtott hitelre kivetett tkeilletéket?

27 Elzetiesen meg kell állapítani, hogy lengyel kormány a Bíróság előtt vitatta a nemzeti jognak a kérdést elterjesztő bíróság általi ismertetését.

28 A lengyel kormány ugyanis azzal érvel, hogy helytelen azt állítani – ahogyan azt a kérdést

el?terjeszt? bíróság teszi –, hogy a Lengyel Köztársaság az Unióhoz való csatlakozásának időpontjában lemondott az olyan hitelügyletek utáni t?keilleték beszedéséről, mint amilyen az alapügyben szerepel. E kormány szerint a részvényesek által a t?ke-társaságoknak nyújtott hitelek 2004. május 1-je és 2006. december 31. közötti adómentességének célja ugyanazon t?ke kétszeres adóztatásának elkerülése volt: az első adóztatás akkor történt, amikor a részvényes a hitelt nyújtotta a társaságnak, a második pedig akkor, amikor a hitel vissza nem fizetett része társasági részesedéssé alakult.

29 A lengyel kormány ugyanis azt állítja egyrészt, hogy a tag vagy részvényes által a t?ke-társaságnak nyújtott hitelek ugyan a 2004. év és a 2006. év között mentesek voltak a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó alól, ez nem vonatkozott jegyzett t?kének az ilyen hitelek átváltoztatásából ered? emelésére, másrészt pedig, ezzel ellentétesen, a 2007. évi PCC-törvény megszüntette a jegyzett t?kének a tag vagy részvényes által nyújtott olyan hitelből ered? emelésének az adóztatását, amelyet már a polgári jogi ügyletek után fizetendő adó terhelt, ezzel egy időben e törvény újra kivetette ezen adót a tagok vagy részvényesek által a t?ke-társaságoknak nyújtott hitelekre.

30 E tekintetben elegend? arra emlékeztetni, hogy az EUMSZ 267. cikk által létrehozott bírósági együttműködési rendszer keretében a Bíróságnak nem feladata a nemzeti jogkérdést el?terjeszt? bíróság általi értelmezés helyességének kétségbe vonása vagy vizsgálata (lásd ebben az értelemben a C-449/06. sz. Gysen-ügyben 2008. február 14-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-553. o.] 17. pontját, valamint a C-11/07. sz., Eckelkamp és társai ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6845. o.] 32. pontját).

31 A Bíróságnak tehát az előterjesztett kérdésre az azt előterjeszt? bíróság megállapítása alapján kell választ adnia, amely megállapítás szerint a Lengyel Köztársaság az Unióhoz való csatlakozásának időpontjában, azaz 2004. május 1-jén, lemondott az alapügyben szerepl? illeték kivetéséről.

32 A 69/335 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének értelmében „[t]ovábbra is a t?keilleték alá [tartozhatnak bizonyos] ügyletek, amennyiben 1984. július 1-jén 1%-os mértékkel adóztak”.

33 Ezen időpont, amelyet a 69/335 irányelv említett 4. cikkének (2) bekezdése referencia-időpontként határoz meg, a Lengyel Köztársaságra is vonatkozik. Ugyanis a csatlakozás esetén a csatlakozási okmány vagy valamely más uniós jogi aktus eltér? rendelkezése hiányában az uniós jogban előírt valamely időpontra történ? hivatkozás a csatlakozó államra is vonatkozik, még akkor is, ha ezen időpont korábbi, mint a csatlakozás dátuma (a C-366/05. sz., Optimus – Telecomunicações ügyben 2007. június 21-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4985. o.] 32. pontja). Márpedig, ami a Lengyel Köztársaságot illeti, e tekintetben sem az Európai Unióhoz való csatlakozás feltételeiről szóló okmány, sem más uniós jogi aktus nem tartalmaz eltér? rendelkezést.

34 Mivel az olyan hitelügyletek, mint amelyek az alapügyben szerepelnek 1984. július 1-jén a 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében adókötelesek voltak, a Lengyel Köztársaság az Unióhoz való csatlakozásakor eldönthette, hogy továbbra is t?keilletékkel terheli-e az ilyen típusú ügyleteket.

35 A Lengyel Köztársaság azonban, miután – ahogy az a nemzeti jognak a kérdést előterjeszt? bíróság általi elemzéséből kit?nik – az Unióhoz való csatlakozása időpontjában, vagy attól kezdődően lemondott ezen illetékről, ezen időpontot követően nem vezethette azt be újra.

36 A 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése ugyanis – amelynek szövege a folytatólágyosságra utal – azon cél tükrében értelmezendő, amely a 85/303 irányelv második és

harmadik preambulumbekkezdésében említett t?keilleték korlátozására, s?t megszüntetésére irányul. E célra figyelemmel az említett harmadik preambulumbekkezdésb?l kit?nik, hogy a t?keilleték kivetésér?l le nem mondó tagállamok kizárólag a t?keilleték megszüntetése esetén általuk esetlegesen fellép? költségvetési nehézségek miatt tarthatják fenn az ilyen illetéket.

37 A „[t]ovábbra is a t?keilleték alá tartozhatnak” megfogalmazás, amely a 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében szerepel, úgy értelmezend? tehát, hogy ahhoz, hogy a tagállamok t?keilletéket vethessenek ki az említett bekezdés hatálya alá tartozó ügyletekre, azoknak nem csupán az 1984. július 1?jén hatályos nemzeti jog szerint kellett illetékkötelesnek lenniük e rendelkezés értelmében véve, hanem ezt követ?en folyamatosan ilyen illetéket kellett rájuk alkalmazni. Ellenkez? esetben a tagállam nem tudna a t?keilleték fenntartásához szükséges bevételkiesést igazolni.

38 A 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében az 1984. július 1?jei id?pontra tett hivatkozás azon tagállamok számára, amelyek ekkor t?keilletékkel terhelték a szóban forgó ügyleteket, nem min?sülhet következképpen az ilyen illeték – az arról való lemondást követ? – újbóli bevezetésére való felhatalmazásnak, amely ellentétes lenne e rendelkezés megfogalmazásával és a t?keilleték korlátozására, vagy megszüntetésre irányuló, ezen irányelv által követett céllal.

39 Következésképpen az a tagállam, amely a 69/335 irányelv 7. cikkének (2) bekezdése alapján 1984. július 1?jét követ?en lemondott arról, hogy bizonyos ügyleteket t?keilletékkel terheljen, ugyanezen ügyletekre nem vezetheti be újra az ilyen illetéket.

40 Következésképpen az el?terjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 69/335 irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a t?keilleték kivetésér?l történ? korábbi lemondása esetén újra bevezeti a társaság nyereségéb?l részesedésre jogosult hitelez? által a t?ketársaságnak nyújtott hitelre kivetett t?keilletéket.

A költségekr?

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következ?képpen határozott:

Az 1985. június 10?i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a t?keemelést [helyesen: t?kefelhalmozást] terhel? közvetett adókról szóló, 1969. július 17?i 69/335/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam a t?keilleték kivetésér?l történ? korábbi lemondása esetén újra bevezeti a társaság nyereségéb?l részesedésre jogosult hitelez? által a t?ketársaságnak nyújtott hitelre kivetett t?keilletéket.

Aláírások

*Az eljárás nyelve: lengyel.